వైకుంఠపాళి

—ఎం.ఎస్. ప్రకాశరావు, Matawan, NJ

న్యూయార్కునుండి బొంబాయి వెళ్ళే ఎయిరిండియా విమానం అలవాటు ప్రకారం ఆరుగంటలలేటయింది ఆవేళకూడా. చావు కబురు చల్లగా చెప్పాడు తీరా అంతా జె.ఎఫ్.కే. కి జేరిన తరవాత. "ఇది చిన్న పామే లెండి. పైగా అలవాటయిన పాము" ఎప్పుడో చిన్నప్పుడాడిన వైకుంఠపాళి గుర్తుకి వచ్చి అన్నాడు డాక్టరు పప్పు. అతను అమెరికాలో కొద్దో గొప్పో పేరున్న న్యూట్రిషన్ స్పెషలిస్టు. "చిన్న పామయినా పెద్ద పామయినా ఇక్కడ నించుని నించుని కాళ్ళుకుదుములు కట్టేస్తే ఇంక అంతే సంగతులు" కూర్చోడం మాటటుంచి, నించోడానికి కూడా చోటులేనంతా గందరగోళంగా వున్న ఇంటర్నేషనల్ టెర్మినల్ చూసి అన్నాడు డాక్టరు పులుసు. అతను మార్కెటింగ్ ఎక్స్పర్టు. చాలా పెద్ద కంపెనీలకి కన్సల్టెంట్. ఇంతలో "రండి రండి, అక్కడో నాలుగు సీట్లు ఖాళీగా వున్నాయి" అంటూ పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చాడు ప్రొఫెసర్ తోటకూర. అయిసలు బొజ్జా అని వీళ్ళక్కడికి చేరేసరికి వంకాయల వీళ్ళకోసం ఎదురు చూస్తూ వున్నాడు. డాక్టరు పప్పు, డాక్టరు పులుసు, ప్రొఫెసర్ తోటకూర, వంకాయల న్యూజెర్సీ వాస్తవ్యులు, అమెరికాకి వచ్చి రెండు దశాబ్దాలు దాటింది. డాక్టరు పప్పు, వంకాయల అయితే అక్కడి తెలుగు కార్యక్రమాలలో చాలా ఏక్టివ్. అంటే మొదట బల్లలూ, కుర్చీలు వేయడం దగ్గర నుంచి చివర అన్నిటినీ ఎత్తేసి, హోలుని మామూలుగా సర్దేయడం దాకా అన్నీ వాళ్ళేచేసేస్తారు. డాక్టరు పప్పయితే ఇంకో మెట్టు ఎక్కువే. ఆఖరికి, అపరిశుభ్రంగా వున్న టాయిలెట్లనికూడా కడిగి పెట్టి వచ్చేస్తుంటాడు.

"అవునండీ, లేకపోతే వాటిని అలానే కుళ్ళుగా వదిలేస్తే, వాళ్ళు తిరిగి మనకా హోలు ఇస్తారా? పైగా మనల్నేమనుకుంటారు యీ విదేశీయులు?" అని అంటూ వుంటాడు, ఏవరయినా అడిగితే. ఈవిషయంలో అతనికీ, భార్యకీ తరచు కీచులాటలు జరుగుతూవుండేవి. "ఇక్కడ వున్న తెలుగు వారూ, ఇండియన్ మీరు ఒక్కరేనా? చివరకి దిక్కుమాలిన టాయిలెట్లని కూడా కడిగే ఖర్మ మీకేమిటి?" అంటూ వుంటుంది. "దేశభాషలందు తెలుగులెస్స అన్నారు తెలిసిందా? అందుకే చేస్తున్నాను" అని అన్నాడు పప్పు ఒకసారి. "అది ఆదేశంలో. ఇక్కడయితే తెలుగులెస్సు" అని విసుక్కుంది భార్య. "ఏడిశినట్లుంది నీ కవిత్వం." అన్నాడతను. దాంతో తన రొటీన్ డైలాగు మొదలు పెట్టింది. "ఇక్కడ చాకలి పని, మంగలి పని, చివరికి పాకీ పని చేయలేక ఛస్తున్నా. దేశం పోదాం పదండి." అని హాఠం వేసింది. ఇలా ఒకరి మీద ఒకరు కారాలూ మిరియాలూ నూరుకుంటూ వుంటే, వాళ్ళ పదమూడేళ్ళ పుత్ర రత్నం వచ్చి, హాయ్ డాడీ, మీకేదో ఉత్తరం వచ్చిందఅని ఇచ్చాడు. అదేదో జంక్ మెయిలు. "It is especially for you two" అన కూడా అన్నాడు. చూడడానికది ఏదో లా ఏజన్సీ నుంచి వచ్చి నటులుంది. అందులో ఇలా వుంది. "Are you married? great! We specialize in Divorces. Quick results assured. Do it before Christmas and save 25 percent. Call today. Toll free 1-800-DIVORCE" అది చూసి, ఓరి అప్రాచ్యుడా అని తిట్టబోయి, వాడి సెన్సాఫ్ హ్యూమర్ కి తనూ, భార్య కూడా పకపక నవ్వేశారు.

"ఏమిటి పప్పూ? నీలో నీవే నవ్వేసుకుంటున్నావు?" అని అడిగాడు తోటకూర.

"మన ఆపరేషను ఆవుపేడ ఎక్కడ పుట్టి ఎక్కడదాకా వచ్చిందో తలుచుకుంటే నవ్వు వచ్చింది"

"నీ ఆవు పేడకి నిప్పంటించా, శుభమా అని ఒక మంచి పని మొదలుపెడితే దానికి దిక్కుమాలిన పేర్లు పెట్టి పిచ్చెక్కించేస్తున్నావు, నీ ఒళ్ళంతా కొలెస్ట్రాలుతో నింపెయ్యా." అని విసుక్కున్నాడు పులుసు. వాళ్ళిద్దరూ చిన్నప్పటి క్లాసు మేటులు. చనువు ఎక్కువ. గాడిద, పసుపులాంటి ముద్దు పేరులతో పిలుచుకుంటూ వుంటారు.

"పప్పు సంగతి తెలిసిందే కదా? అతని మాటల ధోరణే అంత. అయినా అతను అన్నట్లు అసలు మన యీ ప్రోజక్టు ప్రారంభమయినదే అక్కడనుండి కదా? Let us hope it will succeed" అన్నాడు వంకాయలు.

దానితో నలుగురి ఆలోచనలూ ఒక సంవత్సరం వెనక్కి, ఎడిసన్ లో జరిగిన నిరుటి తెలుగువారి వేడుకల వైపుకి వెళ్ళిపోయాయి. ఆనాడు కొంతమంది సంక్రాంతి పాటలు పాడేరు. కాగితం గొబ్బెళ్ళు పెట్టి చిన్న పిల్లల చేత పాట పాడించారు. తరవాత, ఆవిడెవరో హైదరాబాదు నించి వచ్చింది. శాస్త్రీయ సంగీతం పాడుతోంది. ఆనవాయితి ప్రకారం హోలులోకంటే బయటే ఎక్కువమంది వున్నారు. దానికి తోడు ఆనాటి కార్యక్రమానికి శ్రీమతి వేణు బాలగారు ప్రత్యేకంగా మిరపకాయ బజ్జీలు చేసి తీసుకుని వచ్చారు. న్యూ జర్సీలో ప్రతి తెలుగు కార్యక్రమంలో శ్రీమతి వేణి బాలగారి ఆంధ్రా వంటకాలు పెద్ద హైలైటు. లోపల కార్యక్రమం జోరుగా సాగుతోంది. అంత జోరుగానూ బయట కబుర్లు సాగుతున్నాయి.

"డాక్టరు పులుసు, మీలాంటి మార్కెటింగ్ జీనియస్ ఇక్కడ వుండి కూడా, మెక్డోనాల్డ్ లాంటి వాళ్ళ చేత పెసరట్టులు, ఉప్మా లాంటి తెలుగువెలుగు విని introduce చేయించక పోవడమేమి బాగులేదు." అన్నాడు మిరపకాయ బజ్జీలు నషాలానికంటిన అబ్దుల్ రహమాను. అతను రాజమండ్రీవాడు. తనది నన్నయ్య సాంప్రదాయమంటాడు. తెలుగు కవిత్వమన్నా, తెలుగు భోజనమన్నా ఎగిరి గంతేస్తాడు.

"అసలు మనదేశపు ఆధ్యాత్మిక సంస్కారానికి, సంస్కృతికి, అమెరికా దేశపు వాణిజ్య సంస్కృతిని జోడించేశామంటే వుంటుంది మజా, ఆవకాయ కలిపిన పప్పన్నంలాగ, హైదరాబాదు బిరియానీలాగ fantasticగా వుంటుంది." అన్నాడో అమెరికా గిరీశం.

"అసలు మన ఇండియా weakness అదే కదండి." అంటూ మొదలుపెట్టాడు ఒక ఇండియా ఇక్కడి brand names లాగ దేవుడికి వేలకు వేల పేర్లు పెట్టి జనంమీదకి రుద్దేశారు. అదే ఇక్కడిలాగ శతకోటి consumer products చేసి సహస్రకోటి brand namesతో మార్కెట్లో పడేసి, ఇక్కడిలాగానే, ఇది కావాలి. అది అక్కరలేదు, ఏది అవసరం ఏదనవసరం అన్న ప్రమేయం లేకుండా అడ్డమైన వాటిని aggressiveగా జనం నెత్తిన రుద్దేసి, వాటిని కొనుక్కునేదాక వాళ్ళని చంపేసి చంపేసి గొప్ప వ్యాపార దేశమయిపోయి ఆర్థికంగా కండలు పెంచేసుకునేదు కదా" అంటూ ఆవేశంగా బాధ పడిపోయాడు కొత్తగా అమెరికా వచ్చి, ఇక్కడి తళుకులకు బోల్తా పడిపోయిన కుర్రాడొకడు. ఇలాగ ఆవకాయ దగ్గరనుండి ఆర్థిక విధానాలదాకా కబుర్లు సాగాయి. ఇదంతా వింటున్న పప్పుకి విసుగొచ్చింది. ప్రయోజనం లేని ప్రలాపాలంటే అతనికి మంట.

"అంతెందుకండీ, మనలో ఎవళ్ళయినా మన రాష్ట్రానికి వెళ్ళి గొబ్బిళ్ళ వ్యాపారం ప్రారంభించి వాటిని విదేశాలకి export చేస్తే, విదేశాలలో వున్న తెలుగు వాళ్ళు కొనుక్కుని సంక్రాంతి పండుగను సాంప్రదాయకంగా చేసుకుంటారు కదా? దాని వల్ల మన సంస్కృతి విదేశాలలో వ్యాపిస్తుంది, మనదేశం ఆర్థికంగా బల పడుతుంది" అన్నాడు కొద్దిగా వ్యంగంగా అది విని ప్రక్కనే కోక్ తాగుతున్న కొందరు వాళ్ళ గ్లాసులని పైకెత్తి "Three cheers to operation ఆవు పేడ" అన్నారు. అంతా ఘొల్లుమన్నారు.

ఇది జరిగిన, బహుశః ఒక నెల రోజులు తరవాత ఎవరింట్లోనో భజనో, పుట్టినరోజో ఏదో జరిగింది. ఆ సందర్భంలో తిరిగి చాలామంది కలిశారు. మాటల సందర్భంలో ఇండియా, ఎన్.ఆర్.ఐ.లు వగయిరా వగయిరాల ప్రస్తావన వచ్చింది.

"అబ్బే లాభం లేదండీ. అక్కడ మనమేమి చేయలేము. మొన్ననే

మా అన్నయ్య వ్రాశాడు. అక్కడ పల్లెటూళ్ళకి వుపయోగ పడేలా వుంటే తప్ప మనమాట ఎవరూ వినరు. అథవా నాన్ కన్‌వెన్షనల్ ఎనర్జీ సంబంధించినదయినా అయివుండాలిట." అన్నాడు డాక్టరు చౌదరి. అతనికెప్పుడూ ఇండియాకి వెళ్ళి అక్కడేదైనా చేసేయాలని ఉబలాటం ఎక్కువగా వుంటుంది. "మన పప్పుగారి ప్రోజెక్ట్ గొబ్బిళ్ళు is perhaps the best idea" అన్నారెవరో. అందరూ నవ్వారు. ఇంతలో ఎవరో "Why not పిడకలు? రెండు పిట్టలనీ ఒకే దెబ్బతో కొట్టేయవచ్చు." అన్నారు.

"Wonderful idea. పల్లెటూళ్ళకి ఆయువు పట్టయిన పిడకలని అధునాతన ంయిహూగా పట్టణ నాగరిక జనాభాకి అమ్మేస్తే సరి. సరయిన marketing strategy వుంటే ఏ గడ్డయినా అమ్మేయ వచ్చనే మన ప్రొఫెసరు పులుసుగారికిదో ఛాలెంజ్" అని నవ్వారింకొకరెవరో. "దీనికో strategy కావాలా ఏమిటి? After all పిడకలు are our traditional fuel. దాన్ని మనం పునరావృత్తం చేయాలి. అంతే that's all" అన్నాడు పులుసు సీరియస్‌గా.

"అంతే అంటే ఏమిటి? నిన్ను పిడకల మంటలో తగలెయ్యా. చెప్పేదేదో సరిగ్గా చెప్పి ఏడు" అని విసుక్కున్నాడు పప్పు.

"ఆ మాత్రం అర్థంచేసుకో పోతే నీ పప్పెలా వుడుకుతుంది? మనకి రథసప్తమి, సంక్రాంతి లాంటి పండగలలో పాలు పొంగించి పరవాన్నం చేయ- డమనే ఆచారమొకటి ఏడిసింది జ్ఞాపకంవుందా? మన మామ్మలు చక్కగా పిడకల మంట మీద పొంగించేవారు. అదయినా గుర్తుండి ఏడిసిందా?" అని అడిగాడు పులుసు.

"అబ్బ దాని దుంపతెగ. అసలు అలా కాచిన పరవాన్నం రుచే వేరండీ." మూడు దశాబ్దాలు వెనక్కి వెళ్ళిపోయాడు డాక్టరు తుర్లపాటి. అతనేమిటి? అక్కడున్న చాలామంది అలాగతంలోకి వెళ్ళిపోయారు.

షోఅతోటకూరదెచ్చి దొడ్డిలోన తరిగి
కుండలోనబెట్టి కుదురుగాను
క్రింద మంటబెట్ట ఉడకకేంజేస్తుంది
దాని కడుపుకాల ధరణిలోన"

అన్నారు కోనసీమ కవిగారు. రాచ్చిప్పలో పిడకల మంట పైన కాచిన పులుసు రుచి ఇప్పుడు కుకింగ్ రేంజ్‌ల మీద ఎక్కడ వచ్చి ఏడిసిందండీ" అన్నాడు కంకిపాడు.

"అది సంగతి. ఇలా వచ్చిన nostalgiaని మనం encash చేసుకో- వాలన్నమాట." అన్నాడు పులుసు.

"అయినా మరీ అంత అసహ్యంగా పిడకలని, కౌడంగ్ కేకులని చెప్పి అమ్మడం చాలా కష్టమవుతుందండీ యీకాలంలో" అన్నాడు అప్పుడే భారీ ఎత్తున పిడకల ఇండస్ట్రీని పెట్టేసినట్లు చౌదరి.

దీనిమీద తమాషాగా light-hearted చర్చ కొంత జరిగింది. చివరకి పిడకలకి బదులు సన్‌కిస్ట్ హీటింగ్ సిస్టమ్ అని పేరు పెట్టేశారు. వాటి ఆకారం కూడా గుండ్రంగానూ, నలుచదరంగానూ, ఇంకా అందమయిన ఇతర ఆకారాలతో తయారు చేస్తే బాగుంటుందన్నారు కొందరు. పైగా వాటిని కలర్‌ఫుల్ ప్లాస్టిక్ పేకెట్లలో pack చేయాలని, దానికి డిజయిన్ మిచిగన్‌లో కెల్లాగ్ సెంటర్‌లో packaging లో డిగ్రీ తీసుకున్న మనుమ- రాలుగారు చేయడానికి అంగీకరించారు. హోరెత్తించే advertizing blitz ఆధారంగా సేల్స్‌ప్రమోషనూ మొదలయిన వాటిని ఎడాపెడా వాయించి ఈ సరికొత్త సాంప్రదాయక product కోసం ఇండియాలో క్యూలు form అయిపోవాలని వీళ్ళంతా నిర్ధారణ చేసిపారేశారు. ఇంక మిగిలిందల్లా అందర్నీ ఆకట్టుకునే brand nameని ఎంచుకోడం. ఇది గోవుకి సంబంధించినది కాబట్టి ‘కామధేను’ బాగుంటుందని కొందరు సలహా ఇచ్చారు. "కుచేలాస్ అటుకులలాగ కామధేను పిడకలేమిటి నామొహం." అన్నారింకెవరో.

"ఇక్కడ మన కెల్లాగ్స్ లాంటి పేర్లలాగ వెంకాయాంబాస్ సన్‌కిస్ట్ హీటింగ్ సిస్టమ్స్ అంటే సరిపోతుంది" అన్నాడు డాక్టరు పాయసం.

"మధ్యలో యీ వెంకాయంబెవరు? మీ మామ్మగారి పేరా?" అన- డిగాడు పులుసు.

"ఇది చాలా పౌరాణికమయిన పేరు. యశోద చిన్న కృష్ణుడిని మేలు- కొలపడానికి పాడిన పాటలో వుంది యీ పేరు." అన్నాడు పాయసం.

"ఏపాట బాబూ అది?" అడిగాడు చౌదరి.

"తెల్లవారెను కోడి కూసెను
కోమటి వెంకమ పేడకెళ్ళెను
ఎద్దు తన్నెను నడ్డి విరిగెను
లేవరా చిన్నారి కృష్ణా"

అని పాడింది. వెంకమ్మ అంటే మరీ పల్లెటూరి పేరులా ఉంటుందని వుంటుందని వెంకాయంబ అన్నాను. చిన్న జమీందారిణి పేరులా కూడా వుంటుందని" అని వివరించాడు పాయసం. "చంపారు పొండి" అని నవ్వేశారందరూ. దానిపై గిరీశం అందుకున్నాడు, ఇండియాలో సౌకోగ్రఫీ మార్పులగురించి. "అసలు దేశీ పేర్లు పెట్టి వ్యాపారం చేస్తే చిప్ప చేతికి వస్తుంది. రేంబో, గాడ్ ఫాదర్, కట్‌బాయ్, న్యూ జర్సీ బుల్స్ లాంటి పేర్లుండాలి." అన్నాడు. అక్కడికక్కడ అడ్వర్టైజింగ్ స్లోగనులు కూడా రాసి పారేశారు. "Smokeless" అన్నారు ఒకరు. ‘కంపులేస్’ అన్నారింకొకరు నవ్వుల మధ్య. 'న్యూట్రిషన్' అన్నారింకెవరో.

'ఛీ, ఛీ, ఛీ మధ్యలో ఇదేమిటి అన్నాడు అబ్దుల్ రెహమాన్.

'అవునండి. ఎక్కువ వేడి లేని సన్నటి మంటపై చేసిన వంటలు. పౌష్టిక ధాతువులు మసయి పోకుండా న్యూట్రిషన్‌కి మంచివి. కావాలంటే పప్పుగారి నడగండి ఆయన సర్టిఫికేట్ ఇస్తారు.'

'ప్రొఫెసర్ పులుసూ, అయిడియాలన్నీ మేమే ఇచ్చేశాం. ఇంక యీ ఛాలెంజ్‌ని మీరు తీసీకోవలసిందే. ' అన్నాడు చౌదరి. అందరి నవ్వులతో ఆ ఘట్టం ముగిసింది.

కాని పులుసు మరచిపోలేకపోయాడు. ఇదిలా ప్రహసనంలాగ వుండిపోడం అతనికి నచ్చలేదు. తనకి బాగా సన్నిహితులైన పప్పు, తోటకూర, వంకా- యల, చౌదరి, పాయసం మొదలయినవారితో సీరియస్‌గా చర్చించాడు. చివరికి సంపూర్ణ ప్రోజెక్ట్ ప్రపోజలు తయారు చేసి, దాంట్లో ఆర్థిక, సాంఘిక తదితర ప్రయోజనాలను క్షుణ్ణంగా వివరించి ఒక శుభముహూర్తాన ఆంధ్ర ప్రదేశ్ ప్రభుత్వానికి పంపించాడు. అమెరికాలో జరిగే సాంప్రదాయిక వేడుకలు అంటే హాలోవీన్, థేంక్స్ గివింగ్, ఫాదర్స్ డే, మదర్స్ డే, డాగ్స్ డే, కాట్స్ డే, లాంటివి తర తరాలుగా వస్తున్నాయి. ఇప్పటికి ఉత్సాహంగా చేసుకుంటున్నారు. అయితే సాంప్రదాయకమైన పండుగలు, వేడుకలు ఎన్నోవున్న భారతదేశంలో వాటిని మరచిపోయి, ఒకవేళ చేసినా ఉత్సాహ రహితంగా పేలవంగా చేసుకుంటూ తెరమరుగున పడిపోతున్నాయి. ఇతరులకే బాధలు కలిగించని యీ సంబరాలు, సరదాలు తిరిగి పునర్జీవం పొందాలి. ఇదంతా తన రిపోర్టులో వ్రాశాడు.

ప్రపోజలు పంపించి నాలుగు నెలలయినా హైదరాబాద్ నుంచి ఉలుకూ పలుకూ లేదు. దాంతో చౌదరి అన్న హైదరాబాద్ వెళ్ళి ఆరా తీశాడు. వీళ్ళ ప్రపోజలుని పెద్ద పామే మిగిలింది. అంటే కేస్ వర్కరో, సెక్షన్ ఆఫీసరో, డిప్యూటీ శక్రటరీయో ఎవరో అడ్డు పెట్టేశారన్నమాట. ప్రభుత్వ ఆఫీసులతో పనివున్న ఎవరూ కూడా సాధారణంగా యీ పామునుండి తప్పించుకోలేరని వ్రాశాడు చౌదరి అన్న. వీళ్ళ ప్రపోజలు పై ఎవరో మైలున్నర పొడుగు నోట్ వ్రాశారు ఫైలుమీద. అక్కడ విస్సన్న చెప్పింది వేదం. ఆ మైలున్నర నోటింగ్‌ని తిరస్కరించే పని ఎవరూ చేయరు. చౌదరి అన్న విచారించి అచ్చ తెలుగులో వ్రాయ బడిన ఆ నోటింగ్ సారాంశం వ్రాశాడు. ఈ ప్రపోజలు పల్లెటూరి పేద ప్రజలు వాడే ఇంధనానికి సంభందించినది. న్యూ జర్సీ తెలుగు సిండికేట్‌లో పౌష్టికాహారనిపుణు- లొకరున్నారు కాబట్టి, వారు సశాస్త్రీయంగా పశు విశర్జనాన్ని రెండింతలు చేయగలిగితే, ఈ ప్రపోజలు ఆలోచించవచ్చుని, తత్ సంభంధమైన చొప్ప- దంటు ప్రశ్నలు వో రెండు డజనులు వ్రాసి పడేశారు. చౌదరి అన్న ఇదంతా కూపీలాగి అధికార పత్ర రూపంలో వీళ్ళకి ఉత్తరం వచ్చేలా చూశాడు. అంతేకాక, పౌష్టికాహార నిపుణులంటే nutrition expert అనీ,

పశి విసర్జనమంటే వీరి రా మెటీరియలు అని అనువదించి కూడా పంపాడు.

వీటన్నింటికి సమాధానాలిస్తూ, ఈ ప్రోజెక్టు లాభ నష్టాల బేరీజు వేసి తిరిగి ఇంకో పెద్దరిపోర్టు పంపించారు. చివరికి ప్రపోజలు మంజూరు అయింది. అక్కడ లాజిస్టిక్సు వర్కవుట్ చేయడానికిప్పుడు పప్పు, వంకాయల, పులుసు, తోటకూర ఇండియాకి బయలుదేరారు. చౌదరి తరవాత వెడతాడు.

చివరకి ఎయిరిండియా విమానం న్యూయార్క్ కు నుండి బయలుదేరింది. బాంబులు, హైజాకులూ లాంటి వుల్కాపాతాలేమీ లేకుండా విమానం బొంబాయి సహార్ ఎయిర్‌పోర్ట్‌లో దిగింది. ఇమిగ్రేషను, కస్టమ్స్ చకచకా అయిపోయాయి. బ్రతుకు జీవుడా అని శాంతాక్రూజు విమానాశ్రయం జేరారు. అమ్మయ్య అన్ని అడ్డంకులూ తీరాయని హాయిగా వూపిరి పీల్చుకున్నారు నలుగురూ. అయితే బోంబాయి నుండి హైదరాబాదుకి వెళ్ళే విమానంలో వీళ్ళకి సీట్లు లేవు. కంప్యూటరులో వీళ్ళ పేర్లు లేవు. మావి ఓ.కె. టిక్కట్లు మొర్రో అని పాపం వీళ్ళు మొత్తుకున్నారు. తీరా చెక్ చేస్తే వీళ్ళ ట్రావలేజంటు ఫ్లయిట్ నంబరు పొరబాటున బొంబాయి వచ్చే ఫ్లయిట్ లిస్టులో వీళ్ళ పేర్లు వున్నాయి! 'Sorry I cannot do anything. మూడురోజుల తరవాత మొదటి ఫ్లయిటిది. విమానాల shortage.' అన్నాడు. వీళ్ళు ఎయిరిండియా కౌంటరుకి పోయి వాళ్ళ సహాయం కోరారు. అక్కడి అందాల భామ వో చిరునవ్వు పారేశి, 'Let me try' అని వెళ్ళిపోయి అరగంట తరవాత వచ్చి చెప్పింది ప్రోబ్లెమ్ చాలా సిరియస్‌గా వుంది. విమానాల shortage అని చెప్పింది. విమానాలూ విమానాలూ మీరెందుకు shortageలో వున్నారూ అంటే మమ్మల్ని మెయింటేన్ చేసే టెక్నీషియన్‌లు సమ్మెలో వున్నారన్నాయి. టెక్నీషియన్‌లూ మీరెందుకు సమ్మె చేస్తున్నారూ అంటే లోడరులు స్ట్రయికులో వున్నారు. వాళ్ళకు సానుభూతిగా మేమూ చేస్తున్నాం అన్నారు. లోడర్లూ మీరెందుకు స్ట్రయిక్ చేస్తున్నారర్రా అంటే ఇండియన్ ఎయిర్‌లైన్సు ఫ్రాన్సు నించి కొత్త విమానాలు కొన్నారు. వాటిపై ట్రెయినింగుకి పైలట్‌లనీ, ఇంజనీర్లనీ ఫ్రాన్సు పంపిస్తున్నారు. వాటిని లోడ్ చేయడమెలాగో ట్రెయినింగ్‌కి మమ్మల్ని ఫ్రాన్సు పంపించమంటే మేనేజ్‌మెంట్ అంగీకరించడం లేదు. అందుకు సమ్మె చేస్తున్నామన్నారు. మేనేజ్‌మెంటూ మేనేజ్‌మెంటూ లోడర్లని ఎందుకు ట్రెయినింగ్‌కి పంపడంలేదూ అంటే, విమానంలో సామానాలు పెట్టడానికి కూడా ఫ్రాన్సులో ట్రెయినింగేమిటీ మీ ముఖం; రేప్పొద్దున్న విమానం ఎక్కడానికి కూడా ట్రెయినింగ్ కావాలి మమ్మల్ని ఫ్రాన్స్ పంపించమని పాసింజరులు కూడా డుగుతారు అన్నారు. ఏతా వాతా జరిగేదేమిటంటే సీనియర్ ఇంజనీర్లు విమానాలని మెయింటేన్ చేస్తున్నారు. ప్రతి హేంగరులోనూ విమానాలు క్యూలో వున్నాయి. దాంతో ఫ్లయిట్ షెడ్యూళ్ళన్నీ అవ్యస్థమయి పోయాయి. 'Why don't you try train?' అని ఎయిరిండియా అమ్మాయి టెలిఫోనిచ్చింది.

అందరినీ తిట్టుకుంటూ విక్టోరియా టెర్మినస్‌కి ఫోను చేశఆడు పప్పు. 'మరాఠీమా బోలా' అంది అవతలి కంఠం. పప్పు ఇంగ్లీషులో వివరించబోతే, అరిగిపోయిన రికార్డులాగ మరాఠీలో మాటలాడంటోంది అవతలి కంఠం. చివరికి వచ్చీ రాని హిందీలో తన గోడు చెప్పుకున్నాడు. మధ్యాహ్నం రెండుగంటలకి హైదరాబాదుకి రైలుంది, కాని ఖాళీలు లేవన్నాడు. పైగా రిజర్వేషనులు ఆరు నెలల ముందునించే చేస్తారు, మీరు ముందుగా రిజర్వేషనులు ఎందుకు చేసి ఏడవలేదని తిట్టి, ఇంకో పది రోజులదాకా ఖాళీలు లేవన్నాడు. వీళ్ళ బాధ చూసి ఎయిరిండియా అమ్మాయి జాలిపడి, మళ్ళీ ప్రయత్నిస్తానని వెళ్ళి వో అరగంట తరవాత వచ్చి చెప్పింది, హైదరాబాద్ విమానం బయలుదేరే దాకా వుంటే situation చూసి వీళ్ళకి సీట్లు ఇస్తామని చెప్పారుట ఇండియన్ ఎయిర్‌లైన్సువాళ్ళు.

కొన్ని యుగాలు గడిచిన తరవాత హైదరాబాదు విమానం బయలుదేరుతోందన్నారు. కానీ వీళ్ళకి అదృష్టం కలగలేదు. 'ఓ.కే. టిక్కటలున్న వాళ్ళనే accommodate చేయలేక చస్తూవుంటే, మధ్య మీగోలేమిటి? అమెరికానించి వస్తేనేం, ఆకాశంమీంచి దిగితేనేం? మేమేమి చేయలేము.' చిటపటలాడాడు అప్పటికే వందలాది పాసింజర్‌లతో వాదించి విసిగిపోయిన ఇండియన్ ఎయిర్‌లైన్సు డ్యూటీ ఆఫీసరు.

నలుగురూ తిరిగి ఎయిరిండియా కౌంటరుకి వెళ్ళారు. ఆ అమ్మాయి ఇక్కడికీ అక్కడికీ ఫోన్లేవో చేసి చెప్పింది. బహూశా ఇంకో వారందాకా వాళ్ళకి confirmed tickets దొరకవని . 'అయితే మమ్మల్నేం చేయమంటావు మహాతల్లీ' అని అడిగారు వీళ్ళు. ఆ అమ్మాయి కంప్యూటరులో వో నిముషం చూసి, తరవాత వీళ్ళపై మెరుపులాంటి చిరునవ్వు పారేసి, 'I have some good news' అంది. వీళ్ళాతురతో చూశారామెకేసి. 'ఈవాళ బొంబాయి నుండి న్యూయార్క్‌కి వెళ్ళే ఎయిరిండియా విమానంలో నాలుగు సీట్లున్నాయి'!!!

(Many of the Andhras born after Independence, or those who were broughtup in cities may not be familiar with the game called ' VAIKUNTHAPALI'. This game is some what similar to the 'Snakes and Ladders' game, except that Vaikunthapali is based on Indian philisophy. The snakes represent Kama, Krodha, etc. sins and the ladders represent truth, kindness, knowledge etc. Thatis why the game is also called ' PARAMAPADA SOPANA PHATAMU' or attaining the ultimate.)

****

CONDOLENCES...
Our deep condolences to Dwarakibai Penugonda (our Life Member from Pennsylvania) who lost her mother, Yadama Seshamma and brother Sudhakara Rao in the recent bomb explosion in Bombay Centaur hotel.

BHAVATH SAI ENTERPRISES

For All Your SAREE Needs

Marriages/Occasions

Kanjeevaram Silks, Mysore Silks, Kosa Silks,

Kalakshetra, Venkatagiri, Paturu, Gadwala etc.

Latest Designs/Wholesale Enquiries Invited

RANJANI POTHURI

(908)308 1709 (Evenings)